En el moviment

Per DavidG el dj., 17/05/2018 - 10:39

Compartint en grup l'Evangeli d'Emmaús, algú va fer notar que és en reposar i seure a taula que els deixebles reconeixen el Senyor en aquell que se'ls havia afegit de camí. Abans, en el trànsit, no s'havien adonat de qui era aquell vianant, encara que les paraules els resultaven familiars.

Qui ho comentava volia significar la importància dels moments d'aturar-se per descobrir el que el brogit tendeix a dissimular: que el Senyor es aquí, en tot, en tothom.

Quan estem en moviment es produeix un allau d'estímuls sobre nosaltres que exigeixen la nostra atenció i demanen una resposta adaptativa. Aquest cúmul d'estímuls sol·liciten de nosaltres una resposta sense dilació. No hi ha temps per respondre a preguntes com *per què és produeix, quin és el contingut, fins on arribarà la seva força*. Davant un allau sols queda córrer a salvar-se. Així passa amb la nostra vida que passa de pressa tenint poc present el sentit primer i últim: que hem estat estimats i en l'amor ens realitzem.

Et proposo resar en moviment, mentre camines, mentre vas en transport públic, mentre condueixes... Aquests són temps entre la quietud de l'oratori i la concentració per la tasca, on pots portar al teu cor el desig d'estar amb Déu.

Pots comptar per exemple les teves respiracions, pots recitar una pregària, paraula a paraula, pots fer memòria agraïda del passat recent. En aquests temps, l'atenció perifèrica no percep res amenaçant. Aprofita, doncs, per expandir l'ona de la seva presència en la teva jornada.

Mica en mica, ja no associaràs Déu sols al recó estàtic sinó que Ell formarà part també del dinamisme de la resta de les teves hores. Cercar el Senyor en el moviment és fer possible que seves siguin les teves mans, les teves paraules i tot el que fas.